

A kötet fejezetei végén tanulságosak az ismétlő-rendszerező kérdések, az ajánlott irodalom, melyet a kollégák továbbképzéseik folyamán haszonnal forgathatnak, de a könyvet egyúttal olvasmányossága miatt is jó szívvel javasoljuk.

A könyv a Művelődési és Köznevelési Minisztérium támogatásával, a Felsőoktatási Pályázatok Irodájának a felsőoktatási tankönyvtámogatás programjának keretében készült.

Okker Kiadó Kft., Budapest, 1999, 186 p.

DR. DOMONKOS JÁNOS
Fővárosi Iskolászatórium
Budapest

A millenniumi zászlók

Államiságunk ezredik évfordulója tiszteletére legjelentősebb hazai esemény falvainkban, városainkban a millenniumi zászló átadása volt. A zászlóátadások sora a 2000. év elején kezdődött, és a 2001. év augusztus 20-án fejeződik be. Eddig az ország több mint 1600 települése jelezte, hogy igényt tart a farkasfogszerű díszítéssel ellátott, igényes, szép anyagból készült törtfehér színű lobogóra, a magyar kormány ajándékára. A zászló – amelynek előállítási költsége negyvenezer forint – közepébe a Magyar Millennium 2000 felirat van ímezve, és egy sugárkévében a magyar koronás címer helyezkedik el. A zászlóátadási ceremóniát Magyarországon csaknem mindenütt nagyszabású ünnepséggel kapcsolták össze.

„Szép vagy ó hon, bérc, völgy változnak gazdag öledben,

Téridet országos négy folyam árja szegi,

Ám természetből mind ez lelketlen ajándék:

Naggyá csak fiaid szent akaratja tehet.”

E sorokat Vörösmarty hagyta ránk „Magyarország címere” című költeményében. A millenniumi évet ünnepelve fel kell tennünk a kérdést: Mitől Haza a Haza? Amikor a költők a szülőföldről énekelnek, nemcsak a természeti csodákról szólnak, hanem valami többről is. Idézzük csak Tamási Áron halhatatlan mondatát: „Azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne.” A Haza csak akkor válik Hazánkká, ha otthon vagyunk benne.

A zászló – lengjen épületen, magas tornyon vagy gyermek kezében – felemeli a tekintetet. Erőt, önbizalmat, biztonságot ad. Mostani ünnepeink középpontjában egy lobogó áll, amely méltó formában fejezi ki múltunkat, és reménnyel tölti el jövőváró szívünket-lelkünket. E zászló jelképe a magyar nemzetnek és ezer éves államiságunknak. Történelmi zászlóinkat hitelesítették s megszentelték a szabadságért, a felemelkedésért vívott küzdelmek. A Millenniumi Zászló minden harcunkra emlékeztet, de békében született, s reményteli jövőnket fejezi ki.

Ha az államalapító Szent István király nem lett volna, ma csak a történelemkönyvek emlékezhetnének meg a magyar nemzetről. Ezeréves történelmünk üzenete, hogy van, amikor meghalni, és van, amikor élni kell tudni a magyar hazáért. Ma élnünk kell tudni érte. A millenniumi emlékezés zászló átadások ünnepségei arra ösztönöznek, hogy napjainkban tenniakarásunkkal, szavaink tisztaságával és álmaink erejével tudjuk megállni helyünket a világban. Egy olyan Magyarország megteremtésén fáradozunk ma, ahol nem mások szabják meg cselekedeteiket, nem mások álmodják álmainkat. Végre csakugyan saját kezünkbe vehetjük sorsunk irányítását.

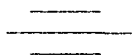
A Gödöllő-közi településen, Kókán 1985 óta negyven főt – köztük harminc ügyeskező varróasszonyt – foglalkoztató zászlóvarroda működik. A Poliiform Bt. azóta több százezer zászlót készített, főként külföldre. A társaság alapító tulajdonosa egyúttal Kóka község polgármestere.

Büszkék rá, hogy a magyar kormány őket bízta meg az összes millenniumi ünnepi magyar zászló, valamint a hozzá tartozó díszes zászlószalag és szép tartozékai elkészítésével. Kitesznek magukért. Méltók arra, hogy ők a magyar millenniumi zászlók szakavatott, hivatalos készítői.

Nagy és tiszteletre méltó millenniumi zászlókészítő munkásságukkal párhuzamosan kitűnő, nemzetközi rangra szert tett cégük, a Poliform Bt. A koronás és nemzeti színű lobogók mellett vállalták községek, városok, illetve templomok zászlóinak kivitelezését is.

Világszerte lengenek a különböző méretű zászlók, amelyek a kókai varrodából kerülnek ki. Kókán varrták a dán nemzeti szimbólumot, melyet Koppenhága főterén, a városház-kupola tetején lenget a szél. Kókán készült a svéd királyi palota nagyméretű zászlaja, de kókai eredetű zászló leng az F-16-os NATO vadászgépeken és több amerikai hadihajón. Hazai megrendelésre Kókán varrták a Budapesti Atlétikai Európa-bajnokság nemzeti zászlóit, majd a NATO-tagállamok budapesti tanácskozásán is Kókaról rendelt zászlók díszeltek.

Az itthoni katolikus templomok közül a kókai templom Mária-kongregációs zászlója, a Szent István bazilikában a Szűz Máriát ábrázoló zászló és a most készülő Mátyás templom pápai és magyar templomi díszes zászlója is Kókán készült, akárcsak a patinás millenniumi zászlók.

DR. KARIKÓ SÁNDOR

főiskolai tanár

SZTE JGYTF Kar Neveléstudományi Tanszék

Szeged

In memoriam dr. Bereczki Sándor (1927–2000)

A volt tanítvány, utóbb már kolléga, valamint a SZTE JGYTF Kar vezetősége s a kar Neveléstudományi Tanszékének munkatársai nevében búcsúzom dr. Bereczki Sándortól. Megrendülten s mégis megnyugodva állok itt, a ravatalnál.

Megrendülve fogadtuk a szomorú hírt: Bereczki tanár úr nincs többé. Magam nehezen barátkozom meg a megmászhatatlan ténnyel, eltávozott közülünk az az ember, akivel 32 éve álltam kapcsolatban, kezdetben mint tanítvány, később mint kolléga. Úgy ismertem meg őt, mint hallatlan munkabírású, különleges energiákat kisugárzó tanáregyeniség, kiváló tudós és mindenre kitékintő oktatás- és kutatószervező vezető. Ha egyetlen szóban kellene összefoglalnom hosszú és eseménydús életpályáját, valamint egész személyiségét, akkor a hűséget tudnám megnevezni.

Hűség – először is a munkahelyhez, a főiskola pedagógiai tanszékéhez, ahol – még kimondani is sok – negyven esztendőn át dolgozott, részben mint tanszékvezető. Azután hűség magához a munkához, a tanításhoz és a neveléshez. Sokat mondó tény, Bereczki tanár úr, a nyugdíjba menés kezdetétől, 64 éves korától kezdve is még 7 éven át tanított, szervezett, s folytatta iskola- és neveléstörténeti kutatómunkáját, amely utóbbi tevékenységéből kiemelkedik a főiskolánk történetével foglalkozó, immár kordokumentum-értékű vizsgálódása. Nem túlzás a megállapítás: ő valóban olyan ember volt, aki szó szerint is élete utolsó lehetőségéig dolgozott, a tanítás és a nevelés könyörtelen, egyúttal csodálatra méltó szolgálójaként. És végül hűség legfőbb elvéhez s értékrendjéhez: a nevelés fegyelmezett, következetes és szakszerű végigvitelének szempontjához és követelményéhez.

Ehhez a értékhez s mércéhez élete végéig makacsul ragaszkodott, jöllehet ezért időként komoly összetűzésbe is került környezetével. Pedagógiai hitvallására és tevékenységére jellemző volt, hogy igen magas követelményeket támasztott tanítványai elé, igényességet várt el tőlük, miközben emberséges tudott maradni. Olyan tanáregyeniség tudott lenni, aki mindig nyitott szellemű volt